

Stranka v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Starkinvest SRL

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je vročena sodna odločba, s katero se stranki naloži plačilo denarne kazni, če krši odredbo o prenehanju ravnanja, sodna odločba, v kateri je določeno, da mora dolжник poplačati upnikov zahtevek, v smislu člena 7.2 Uredbe št. 655/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določitvi postopka za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov⁽¹⁾?
2. Ali sodna odločba, s katero se stranki naloži plačilo denarne kazni, čeprav je izvršljiva v državi izvora, spada pod pojem „sodna odločba“ v smislu člena 4 Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta št. 655/2014 z dne 15. maja 2014 o določitvi postopka za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov, čeprav denarna kazen ni bila določena v skladu s členom 55 Uredbe 1215/12 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah⁽²⁾?

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 655/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o določitvi postopka za evropski nalog za zamrznitev bančnih računov z namenom olajšanja čezmejne izterjave dolgov v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2014, L 189, str. 59).

⁽²⁾ UL 2012, L 351, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Ordinario di Firenze (Italija)
10. maja 2021 – XXX.XX/Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione –
Unità Dublino

(Zadeva C-297/21)

(2021/C 278/50)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Ordinario di Firenze

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: XXX.XX

Tožena stranka: Ministero dell'Interno, Dipartimento per le Libertà civili e l'Immigrazione – Unità Dublino

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Primarno, ali je treba člen 17(1) Uredbe EU 604/2013⁽¹⁾, ob upoštevanju členov 19 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 27 Uredbe EU 604/2013, razlagati tako, da lahko sodišče države članice, ki odloča o pritožbi zoper ukrep, ki ga sprejme Unità Dublino (dublinska enota), določi pristojnost nacionalne države, ki bi morala izvesti predajo v skladu s členom 18(1)(d), če ugotovi, da v pristojni državi članici obstaja tveganje kršitve načela nevračanja v zvezi z vrnitvijo prosilca v državo izvora, kjer bi bil izpostavljen smrtni nevarnosti ali nečloveškemu in ponižujočemu ravnanju?
2. Podredno, ali je treba člen 3(2) Uredbe EU 604/2013, ob upoštevanju členov 19 in 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in člena 27 Uredbe EU 604/2013, razlagati tako, da nacionalno sodišče lahko določi pristojnost države, ki je dolžna izvesti predajo v skladu s členom 18(1)(d) iste uredbe, če ugotovi:
 - a) da v pristojni državi članici obstaja tveganje kršitve načela nevračanja v zvezi z vrnitvijo prosilca v državo izvora, kjer bi bil izpostavljen smrtni nevarnosti ali nečloveškemu in ponižujočemu ravnanju;

b) da predaja v drugo državo članico, določeno na podlagi meril iz poglavja III Uredbe EU 604/2013 ni mogoča?

- (¹) Uredba (EU) št. 604/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (UL 2013, L 180, str. 31.).

Tožba, vložena 11. maja 2021 – Evropska komisija/Italijanska republika

(Zadeva C-303/21)

(2021/C 278/51)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: W. Roels, A. Spina, agenta)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predloga tožeče stranke

Komisija Sodišču predlaga, naj:

- ugotovi, da Italijanska republika s tem, da je državljane Evropske unije, ki niso Italijani in se ne nameravajo stalno naseliti v Italiji, izključila iz ureditve znižanja davčne stopnje pri nakupu njihovega prvega standardnega stanovanja na italijanskem ozemlju, ni izpolnila obveznosti, ki jih ima v skladu s členoma 18 in 63 Pogodbe o delovanju Evropske unije;
- Italijanski republiki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znižanje takse za vpis v register pri nakupu nepremičnine, namenjene stanovanju (t. i. „prvi dom“), v Italiji, se uporablja pod določenimi pogoji, med katerimi je ta, da mora biti nepremičnina na ozemlju občine, kjer davčni zavezanec prebiva ali na katerem namerava v 18 mesecih od nakupa nepremičnine določiti svoje prebivališče. Za uporabo davčne olajšave se ta pogoj brez razlikovanja uporablja tako za italijanske državljane kot tudi za državljane drugih držav članic. Na podlagi določb, ki so predmet te tožbe, pa se tak pogoj ne zahteva samo za italijanske državljane, ki so se iz službenih razlogov preselili v tujino.

Komisija ob ugotovitvi, da je za namene davčne olajšave italijansko državljanstvo davčnih zavezancev odločilni dejavnik pri razlikovanju med italijanskimi državljani in državljani drugih držav članic, meni, da zadevna nacionalna zakonodaja pomeni neposredno diskriminacijo na podlagi državljanstva, ki je prepovedana s členom 18 PDEU.

Komisija poleg tega trdi, da glede na to, da je nakup nepremičnine na ozemlju države članice s strani nerezidenta naložba v nepremičnino, ki spada v kategorijo prostega pretoka kapitala med državami članicami, ugodnejša obravnava državljanov ene države članice, ki je določena v zadevni nacionalni zakonodaji, pomeni omejitev prostega pretoka kapitala, kar je prepovedano s členom 63(1) PDEU, in ne more biti objektivno upravičena na podlagi člena 65(1) in (3) PDEU.

Tožba, vložena 3. junija 2021 – Evropska komisija/Slovaška republika

(Zadeva C-342/21)

(2021/C 278/52)

Jezik postopka: slovaščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Noll-Ehlers, R. Lindenthal, agenta)